

Trať z Pardubic do Liberce potěšila bohaté továrníky. Budovali ji také barabové z barabizen

23. 12. 2021 08:24

S rozvojem železnice v druhé polovině 19. století začali zámožní průmyslníci spolu s vedoucími představiteli měst usilovat o to, aby železná dráha vedla právě k nim. Jako první na severu o železničním spojení snil Liberec. Místní vedení města i podnikatelé, v čele s textilním továrníkem Johannem Liebiegem napínali veškeré své síly, aby bylo město zahrnuto do plánu trati Praha – Drážďany. Z toho však sešlo, úspěšně se vydařilo až propojení Liberce s Pardubicemi přes Turnov a Hradec Králové. Tím se průmyslové liberecké impérium začlenilo do rakouské železniční sítě.

„Dnes se nám zdá, že všechno trvá dlouho a že v minulosti to šlo jako po drátkách. To však ani zdaleka není pravda. I naši předkové využívali svého vlivu, aby se uskutečnily významné investice,“ uvedla Květa Vinklátová, náměstkyně pro kulturu, památkovou péči a cestovní ruch Libereckého kraje.

Při stavbě trati se myslelo i na strategické zájmy a proto trasa obsáhla i Jaroměř. V pevnosti Josefov, která se nachází nedaleko, totiž sídlila vojenská posádka. Budování dráhy bylo technicky velice náročné a českým řemeslníkům se do takové práce moc nechtělo. Na trati proto pracovalo velké množství zahraničních dělníků.

Většinou to byli Italové, kteří měli s ražením tunelů bohaté zkušenosti. Hanlivě se jim říkalo barabové. Protože často bydleli v nuzných podmínkách v chatrčích u trati, ujalo se ryze české slovo barabizna, používané pro hanlivé označení bydlení i dnes. První vlak dorazil na liberecké nádraží 1. května 1859. Trať Pardubice – Liberec se tak stala třetí dálkovou parnostrojní železnicí v Čechách.

Trať se může pochlubit řadou technických zajímavostí. Neobtížnější částí stavby byl úsek ze Semil do Železného Brodu se strmými skalními stěnami, které tvoří kaňon řeky Jizery. V tomto obtížném terénu se nachází čtyři tunely, kterým se říká Říkovské. Jejich celková délka je 743 metrů. Náročnost zdejšího terénu si lze prohlédnout z vyhlídky Krkavčí skála, která se nachází

nad Říkovským tunelem II nebo při procházce Riegrovou stezkou. Nejdelším tunelem této trati je pak Sychrovský tunel, který měří 639 metrů. Byl ražen souběžně z obou stran a v době své výstavby byl nejdelší v Čechách.

Klenotem je železniční most u Sychrova z let 1857 až 1859. Má osm oblouků o rozpětí 9,5 metru a klene se nad údolím řeky Mohelky ve výšce 32 metrů. Osobitost této technické památky spočívá v uspořádání oblouků, které není běžné v Česku, ani ve světě. Šest z osmi oblouků je ve dvou řadách nad sebou.